

Laidiens: 16.09.2008., Nr. 143

Ministru kabineta noteikumi Nr.722

Rīgā 2008.gada 8.septembrī (prot. Nr.63 10.§)

Kārtība, kādā nodrošina valsts atbalstu dalībai starptautiskās sadarbības programmās pētniecības un tehnoloģiju jomās

Izdoti saskaņā ar Zinātniskās darbības likuma 13.panta trešās daļas 4.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā nodrošina valsts atbalstu dalībai starptautiskās sadarbības programmās pētniecības un tehnoloģiju jomās.
2. Valsts nodrošina un piešķir finanšu atbalstu (turpmāk – atbalsts) starptautiskās sadarbības programmu projektiem pētniecības un tehnoloģiju jomās, ko īsteno atbilstoši Eiropas Padomes 2006.gada 18.decembra lēmumam Nr.1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (no 2007. līdz 2013.gadam) un Eiropas Padomes 2006.gada 18.decembra lēmumam Nr.2006/970/Euroatom par Eiropas Atomenerģijas kopienas Septītās pamatprogrammas kodolpētniecības un apmācību pasākumiem (no 2007. līdz 2011.gadam) (turpmāk – ietvara programma), un dalībai Eiropas sadarbības programmas zinātnes un tehniskās pētniecības jomās (*Cooperation Européenne dans le Domaine de la Recherche Scientifique et Technique*) (turpmāk – *COST* programma) rīkotajās akcijās, ko īsteno saskaņā ar *COST* programmas Vecāko amatpersonu komitejas 2006.gada 29.novembrī apstiprinātajiem *COST* programmas akcijas (turpmāk – *COST* akcija) ieviešanas noteikumiem.
3. Šo noteikumu izpratnē *COST* programmas ietvaros izveidotās zinātniskās darbības joma ir *COST* domēns.

II. Atbalsts ietvara programmas projektiem

4. Atbalstu nodrošina šādu ietvara programmas projektu (turpmāk – projekts) īstenošanai:

- 4.1. kopīgiem projektiem;
- 4.2. izcilības tīklu projektiem;
- 4.3. pētniecības projektiem konkrētu grupu vajadzībām;
- 4.4. kopīgu tehnoloģijas ierosmju projektiem;

4.5. Eiropas Atomenerģijas kopienas (*EUROATOM*) projektiem.

5. Atbalstu piešķir zinātnisko institūciju reģistrā reģistrētajām institūcijām, kuras ir noslēgušas līgumu ar Eiropas Komisiju par šo noteikumu 3.punktā minēto projektu īstenošanu (turpmāk – institūcija).

6. Atbalstu projekta ietvaros nevar apvienot ar atbalstu citu atbalsta programmu vai individuālo atbalsta projektu ietvaros attiecībā uz tām pašām atbalstāmajām izmaksām.

7. Projekta pieteicēja pienākums ir informēt atbalsta sniedzēju par visiem līdzekļu avotiem, no kuriem tiks finansēts projekts, lai atbalsta sniedzējs varētu pārliecināties par kumulācijas normu ievērošanu.

8. Atbalsta intensitāte ir:

8.1. fundamentāliem pētījumiem:

8.1.1. 100 % – mazajiem uzņēmumiem;

8.1.2. 100 % – vidējiem uzņēmumiem;

8.1.3. 100 % – lieliem uzņēmumiem;

8.2. rūpnieciskiem pētījumiem:

8.2.1. 70 % – mazajiem uzņēmumiem;

8.2.2. 60 % – vidējiem uzņēmumiem;

8.2.3. 50 % – lieliem uzņēmumiem;

8.3. rūpnieciskiem pētījumiem, ko uzņēmums veic sadarbībā ar citu uzņēmumu vai sadarbībā ar pētniecības organizāciju:

8.3.1. 80 % – mazajiem uzņēmumiem;

8.3.2. 75 % – vidējiem uzņēmumiem;

8.3.3. 65 % – lieliem uzņēmumiem;

8.4. eksperimentālai izstrādei:

8.4.1. 45 % – mazajiem uzņēmumiem;

8.4.2. 35 % – vidējiem uzņēmumiem;

8.4.3. 25 % – lieliem uzņēmumiem;

8.5. eksperimentālai izstrādei, ko uzņēmums veic sadarbībā ar citu uzņēmumu vai sadarbībā ar pētniecības organizāciju:

8.5.1. 60 % – mazajiem uzņēmumiem;

8.5.2. 50 % – vidējiem uzņēmumiem;

8.5.3. 40 % – lieliem uzņēmumiem.

9. Šo noteikumu 8.3. un 8.5.apakšpunktu var piemērot, ja:

9.1. projekts paredz efektīvu sadarbību starp vismaz diviem savstarpēji neatkarīgiem uzņēmumiem un tiek izpildīti šādi nosacījumi:

9.1.1. uzņēmumam atsevišķi nav jāsedz vairāk kā 70 % no sadarbības projekta attaisnotajām izmaksām;

9.1.2. lielo uzņēmumu sadarbībai ir pārrobežu raksturs (pētniecība un izstrāde ir jāveic vismaz divās dažādās dalībvalstīs) vai sadarbība ir vismaz ar vienu mazo un vienu vidējo uzņēmumu;

9.1.3. apakšuzņēmēja līgums nav uzskatāms par efektīvu sadarbību;

9.2. projekts paredz efektīvu sadarbību starp uzņēmumu un pētniecības organizāciju (īpaši valstu pētniecības un attīstības politikas koordinēšanas kontekstā) un tiek izpildīti šādi nosacījumi:

9.2.1. pētniecības organizācija sedz vismaz 10 % no projekta attaisnotajām izmaksām;

9.2.2. pētniecības organizācijai ir tiesības publicēt tos pētniecības projektu rezultātus, kas izriet no šīs organizācijas īstenotajiem pētījumiem;

9.2.3. apakšuzņēmēja līgums nav uzskatāms par efektīvu sadarbību;

9.2.4. maksimālā atbalsta intensitāte neattiecas uz pētniecības organizāciju;

9.2.5. tikai rūpnieciskiem pētījumiem – projekta rezultātus plaši izplata tehniskās un zinātniskās konferencēs vai publicē zinātnes vai tehnikas žurnālos vai brīvi pieejamās krātuvēs (datubāzēs, kur sākotnējie dati ir pieejami publiski), vai bezmaksas vai atvērtā pirmkoda programmatūrā.

10. Iedalot pētījumu veidus, tiek ņemti vērā skaidrojumi, kas ietverti Eiropas Komisijas pamatnostādnēs “Kopienas nostādnes par valsts atbalstu pētniecībai, attīstībai un inovācijai” (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 30.12.2006., C 323, 1.–26.lpp.).

11. Projekta ietvaros ir šādas atbalstāmās izmaksas:

11.1. personāla izdevumi (zinātniski tehniskais personāls un cits palīgpersonāls, kas piedalās projektā);

11.2. projektā izmantotās instrumentu un iekārtu izmaksas (tai skaitā pievienotās vērtības nodokļa izmaksas). Ja šo instrumentu un iekārtu lietošanas ilgums pārsniedz projekta ilgumu, par attaisnotajām izmaksām uzskata tikai amortizācijas izmaksas, kas atbilst projekta ilgumam un ir aprēķinātas saskaņā ar labu grāmatvedības praksi;

11.3. projektā izmantoto ēku un zemes izmaksas. Attiecībā uz ēkām par attaisnotajām izmaksām uzskata tikai amortizācijas izmaksas, kuras atbilst projekta ilgumam un ir aprēķinātas saskaņā ar labu grāmatvedības praksi. Attiecībā uz zemi par attaisnotajām izmaksām uzskata komerciālās nodošanas izmaksas vai faktiski veikto kapitālieguldījumu izmaksas;

11.4. līgumpētījumu, tehnisko zināšanu un patentu vai to licenču tirgus izmaksas, iegādājoties tos no citiem avotiem, ja darījums ir veikts normālas konkurences apstākļos un nav bijušas slepenas norunas, kā arī konsultantu pakalpojumu un līdzīgu pakalpojumu izmaksas, ja šie pakalpojumi izmantoti tikai pētniecībai;

11.5. papildus pieskaitāmās izmaksas, kas radušās, īstenojot projektu;

11.6. citi izdevumi, ieskaitot materiālu, piegāžu un līdzīgu produktu izmaksas (tai skaitā pievienotās vērtības nodokļa izmaksas), kas radušās, īstenojot projektu.

12. Maksimāli pieļaujamais atbalsta apmērs vienam projektam ir 500 000 latu.

13. Neviena izmaksa, kas projekta pieteicējam radusies pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas Eiropas Komisijā, nav atbalstāma.

14. Projekta pieteicējs pamato, ka atbalsts stimulē vismaz:

14.1. projekta apjoma pieaugumu (kopējo projekta izmaksu pieaugums, nesamazinoties atbalsta saņēmēja veiktajiem izdevumiem, to cilvēku skaita pieaugums, kuri nodarbojas ar pētniecību, attīstību un inovācijām);

14.2. no projekta sagaidāmo pakalpojumu pieaugumu (vērienīgāks projekts (atspoguļojas zinātniskā vai tehnoloģiskā lēciena lielākā varbūtībā vai lielākā neizdošanās riskā, jo īpaši saistībā ar projektam piemītošo augsto risku, projekta ilgtermiņa raksturu un nenoteiktību attiecībā uz tā rezultātiem));

14.3. tempu pieaugumu (īsāks laikposms līdz projekta pabeigšanai salīdzinājumā ar to, kā attiecīgo projektu īstenotu bez atbalsta);

14.4. kopējās summas pieaugumu (summa, ko atbalsta saņēmējs ieguldījis pētniecībā un attīstībā);

14.5. izmaiņas projekta budžetā (citu projektu budžets atbilstoši netiek samazināts);

14.6. izmaiņas attiecībā uz izdevumiem (atbalsta saņēmēja izdevumi pētniecībai un attīstībai proporcionāli kopējam apgrozījumam).

15. Projektu pieteicēji iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijā (turpmāk – ministrija) līguma kopiju par projektu īstenošanu un informāciju par Eiropas Komisijas atbalsta apmēru projekta īstenošanai.